

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 23P/305/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7211223571
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. G.Tomčovčíková Šandalová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2012:7211223571.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II samosudkyňou JUDr. Gabrielou Tomčovčíkovou Šandalovou v právnej veci starostlivosti súdu o maloletú L. L., X.. XX.X.XXXX, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, pracovisko Košice II, Staničné námestie č. 9, Košice, na návrh matky U. L., X.. XX.X.XXXX, trvale bývajúcej X. F. N. Č.. XX, Y. F. - J., zastúpenej JUDr. Jurajom Ferenčíkom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom na ulici Krivej č. 23 v Košiciach, za účasti otca Š. L., X.. X.X.XXXX, trvale bývajúceho X. L. Č.. XX, F. -S., v konaní o zvýšenie výživného a úpravu styku takto

rozhodol:

Určuje, že dlžné výživné zo strany otca voči maloletej L. L., X.. XX.X.XXXX, za obdobie od 1.9.2012 do 30.11.2012 nevzniklo.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Matka maloletej prostredníctvom svojho právneho zástupcu návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 22.8.2011 žiadala súd o zvýšenie výživného zo strany otca na maloletú na sumu 250,- eur od 1.8.2011 do budúca a zároveň žiadala súd o úpravu styku otca s maloletou 1x mesačne vždy od piatku od 18,00 hod. do nedele do 18,00 hod. a jeden celý mesiac letných prázdnin striedavo v mesiacoch júl, august v každom kalendárnom roku, právny zástupca v tejto časti návrh matky vo veci upravil tak, že styk otca s maloletou žiadali upraviť 1x mesačne každý druhý víkend v mesiaci od piatku od 18,00 hod. do nedele do 18,00 hod. Návrh na zvýšenie výživného matka odôvodňovala tým, že rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 12C 740/2002 právoplatným dňa 31.12.2003 na čas po rozvode manželstva rodičov bola maloletá zverená do starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na ňu výživným vo výške 1.800,- Sk mesačne, následne rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 27P 227/2008-62 zo dňa 5.5.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.10.2010, bolo výživné zo strany otca voči maloletej zvýšené na sumu 100,- eur mesačne, maloletá v septembri 2011 sa stala žiačkou 9. ročníka základnej školy, začala sa jej príprava na štúdium na strednej škole, s čím sa matke zvýšili finančné výdaje a ktoré sa zvýšili na maloletú aj vzhľadom na jej zdravotný stav, nakoľko trpí alergiou, má problémy so zrakom a má predpísané okuliare, ďalej matka uviedla, že v dôsledku zlých finančných pomerov bola maloletá nútená zanechať tanečnú školu, návšteva ktorej bola finančne náročná, na lieky na alergiu a zubného lekára matka hradí maloletej mesačne 25,- eur, za návštevy u psychológa 20,- eur mesačne, na doučovanie anglického jazyka 30,- eur mesačne, maloletá sa taktiež venuje jazde na koni, s čím má matka výdavky 42,- eur mesačne, matka hradí poplatok za mobilný telefón 15,- eur, na školské potreby vynakladá okolo 15,- eur, za výuku hry na gitare jej hradí 26,- eur mesačne, v súvislosti s návštevou plavárne jej matka poskytuje mesačne okolo 13,- eur, za dioptrické okuliare jej matka uhradila 80,- eur a maloletá sa zúčastňuje taktiež ďalších aktivít organizovaných školou, s čím súvisia ďalšie výdavky, ako bol napríklad poplatok za pobyt v škole v prírode 113,- eur, za lyžiarsky výcvik 120,- eur, taktiež má matka s maloletou bežné výdavky týkajúce sa ošatenia a stravovania. Spolu všetky výdavky na maloletú

mesačne matka vyčíslili na sumu 437,- eur, ďalej uviedla, že spolu s maloletou býva v rodinnom dome, v súvislosti s čím hradí poplatky SIPO vo výške dvoch tretín celkových platieb to je 140,- eur.

Tunajší súdu na základe vykonaného dokazovania rozhodol v danej veci rozsudkom č.k. 23P/305/2011-32 zo dňa 14.12.2011, ktorým rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Košice II sp. zn. 27P/227/2008 zo dňa 5.5.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7CoP/207/2009 zo dňa 28.9.2009 tak, že zvýšil výživné zo strany otca na maloletú L., X.. XX.X.XXXX, zo sumy 100,-eur mesačne na sumu 200,-eur mesačne od 1.8.2011 do budúca, ktoré výživné zaviazal otca maloletej platiť vždy do 15.dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletej, zároveň určil dlžné výživné za obdobie od 1.8.2011 do 31.12.2011 vo výške 500,-eur, ktoré zaviazal otca maloletej zaplatiť k rukám matky maloletej do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a v prevyšujúcej časti návrh matky zamietol, zároveň návrh matky na úpravu styku otca s maloletou vylúčil na samostatné konanie.

Voči predmetnému rozsudku podal otec maloletej prostredníctvom právnej zástupkyne v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací súd návrh matky ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol.

Odvolací súd a to Krajský súd v Košiciach o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 23P/305/2011 zo dňa 14.12.2011 rozhodol rozsudkom sp. zn. 8CoP/69/2012 zo dňa 26.9.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 2.10.2012, tak, že uvedený rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil vo výroku o zvýšení výživného zo sumy 100,-eur na sumu 200,-eur od 1.9.2012 do budúca a zmenil tento rozsudok tak, že návrh na zvýšenie výživného za obdobie od 1.8.2011 do 31.8.2012 zamietol, a zároveň týmto rozsudkom zrušil výrok o dlžnom výživnom, v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu 1.stupňa s tým, aby vzhľadom na zmenu pôvodného rozsudku rozhodol nanovo o dlžnom výživnom po zohľadnení zmeny začiatku zvýšenia výživného.

Súd doplnil dokazovanie vypočutím matky maloletej a zistil tento skutkový stav:

Otec maloletej sa pojednávania konaného 28.11.2012 nezúčastnil, hoci bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný, preto súd pojednával a rozhodol bez jeho prítomnosti v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p.

Matka vo svojej výpovedi uviedla, že počas sporného obdobia vymedzeného rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP/69/2012, teda od 1.9.2012 do dňa pojednávania otec na výživu maloletej prispieval mesačne určeným výživným po 200 € a z uvedeného dôvodu žiaden dlh na výživnom doposiaľ nemá.

Kolízna opatrovníčka vzhľadom na výpoveď matky nechcela k predmetu konania nič doplniť.

Podľa § 62 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

Podľa § 65 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní.

Výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa § 75 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 76 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Proti pohľadávkam na výživné je započítanie vzájomných pohľadávok prípustné len dohodou. Ak ide o výživné pre maloleté deti, započítanie nie je možné.

Podľa § 77 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Práva na jednotlivé opakujúce sa plnenia výživného a ostatné práva na peňažné plnenia vyplývajúce z tohto zákona sa premlčujú.

Podľa § 78 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Vzhľadom na vyššie uvedený zistený skutkový stav a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, keďže otec maloletej prispieva na výživu maloletej určeným mesačným výživným po 200 €, toto uhradil od 1.9.2012 doposiaľ, žiaden dlh na takto určenom výživnom nemá, preto súd určil, že dlžné výživné zo strany otca voči maloletej za obdobie od 1.9.2012 do 30.11.2012 nevzniklo.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. a/ O. s. p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku ak konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II v troch písomných vyhotoveniach (§ 204 ods.1 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že po:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.1,2 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove mal. detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods.1 O.s.p.).